

ת"פ 28554/08/13 - מדינת ישראל נגד חסן עלקם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28554-08-13 מדינת ישראל נ' עלקם(עציר) 28 דצמבר 2014

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חסן עלקם (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. ביום 2.9.2014 הרשעתי את הנאשם, על-פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב-האישום כדלקמן: הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); וכן נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. על-פי עובדות כתב-האישום בהן הודה הנאשם, ביום 14.8.2013, בסמוך לשעה 23:20, בכביש מס' 10 בקרבת קיבוץ נתיב הל"ה, הסיע הנאשם ברכב מסוג טיוטה שמונה תושבים זרים, שאין בידיהם היתרים כדין לכניסה, לשהייה או לתעסוקה בישראל. באותן נסיבות, נהג הנאשם בלא שהיו בידו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח. יוער כי לא הייתה מחלוקת לפניי כי הנאשם נהג בעודו פסול מנהיגה.

3. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית, אולם הוסכם כי טרם שמיעת הטיעונים לעונש, יופנה הנאשם לשירות מבחן ולממונה על עבודות שירות (תוך שהמאשימה הדגישה כבר אז כי עמדתה בתיק הינה למאסר בפועל ממש). בהתאם להסכמה בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. עם זאת, בסופו של יום לא הוגשו חוות-הדעת האמורות לעיוני, שכן הנאשם נעצר עד תום ההליכים בעקבות הפרת תנאי מעצרו. בנסיבות אלה, הודיע הסנגור כי הוא מוותר על הפניית מרשו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בא-כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו ועל הפסיקה הרלוונטית לעניין, ועתר למתחם ענישה הולמת שנע מ- 7 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. במקרה דנן, נוכח עברו הפלילי של הנאשם, עתר בא-כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם (12-14 חודשי מאסר בפועל), מאסר על-תנאי, פסילה בפועל

עמוד 1

ופסילה על-תנאי. כמו כן, עתר בא-כוח המאשימה לחילוט הרכב.

מנגד, בא-כוח הנאשם עתר למתחם ענישה הולמת המבוסס על עבודות שירות. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן על מכלול הנסיבות לקולא, ועתר להסתפק בימי המעצר עד כה (כחמישה חודשים). יוער כי הסנגור הסכים לחילוט הרכב.

ריבוי עבירות ומתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בעבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות, וכן בעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. בשים לב לכך שהעבירות היו שלובות זו בזו תוך זיקה מהותית ביניהן, אני סבורה כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם. מסקנה זו מתבקשת הן לפי "מבחן הקשר ההדוק" והן לפי "המבחן הצורני-עובדתי" (ראו: סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), וכן: ע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

5. בכל הנוגע לעבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות - **הערכים המוגנים** המונחים בבסיס עבירה זו עניינם בשמירה של המדינה על גבולותיה, ועמידתה על זכותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. כפי שנקבע בעבר, העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים טומנת בחובה גם סיכון ביטחוני, שכן בדרך-כלל המסיע אינו יודע מהי מטרת הכניסה או שהייה שלא כדין בשטח ישראל. בכל הנוגע לעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח - תכליתן של עבירות אלה הינה הגנה על ביטחונם ועל שלמות גופם של כלל המשתמשים בדרך (לרבות נוסעי הרכב עצמו), וכן הבטחת מנגנון פיצוי במקרה של פגיעה בגוף או ברכוש. אוסיף כי נהיגה בעת שהנאשם פסול לכך וללא פוליסת ביטוח, טומנת בחובה פגיעה גם בעקרון שלטון החוק והסדר הציבורי.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי הנאשם הסיע ברכבו 8 שוהים בלתי חוקיים, תוך ביצוע עבירות נלוות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. לצד זאת, יש לתת את הדעת לכך שההסעה הייתה בכביש בינעירוני צדדי בתוך ישראל (להבדיל למשל מהסעה מהאזור אל תוך שטח המדינה). בנוסף, אין לפניי טענה לפיה הסעתם של השוהים הבלתי חוקיים בוצעה תמורת תשלום כספי (הדבר לא נטען במסגרת כתב-האישום שבעובדותיו הודה הנאשם).

אשר לענישה הנוהגת - המחוקק ראה לקבוע עונש מחמיר בגין עבירה של הסעת שישה שוהים בלתי חוקיים או יותר. פסיקתו של בית-המשפט העליון עמדה על חומרת העבירה; על הסיכון הביטחוני הטמון בה; ועל הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצועה. נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הראויה בגין עבירה זו הינה מאסר בפועל. לצד זאת, נקבע כי לעולם יש לשקול את נסיבותיו של המעשה ושל העושה (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת

ישראל (12.2.2006)). בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל הנעים ממספר בודד של חודשים (אשר במקרים מתאימים שאינם מעידים על דרך המלך, יכול וירוצו בעבודות שירות לתקופה ממשית), ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג וברח.

6. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 16 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: פסיקתו של בית-המשפט העליון מפי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, בסוף פסקה יא' (4.8.2013), שם נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל בגין הסעתם של 25 שוהים בלתי חוקיים. בענייננו, הסיע הנאשם 8 שב"חים, אך ביצע עבירות נוספות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח; עוד ראו והשוו: ת"פ (מחוזי-ים) 49845-01-14 מדינת ישראל נ' רשק, פסקה 17 (11.12.2014) שם נקבע על-ידי כב' השופטת נחליאל-חיאט מתחם שנע מ-7 עד 18 חודשי מאסר בפועל בגין הסעת 23 שב"חים ועבירות תעבורה נלוות). יוער כי לא ראיתי, ואף לא התבקשתי, לסטות לקולא או לחומרה ממתחם הענישה ההולמת.

העונש המתאים

7. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום ואת החיסכון בזמן שיפוטי שנלווה לכך. כמו כן שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוני הסנגור לפניי, לרבות מחלת האפילפסיה ממנה סובל הנאשם.

לחומרה, שקלתי את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ואת הצורך בהתרעת היחיד והרבים מפני ביצוען. כמו-כן, שקלתי את העובדה שבשנת 2001, בעת שהנאשם היה קטין, הוא הורשע בבית-המשפט המחוזי בירושלים בעבירות נשק והצתה, בגין נידון לשנתיים מאסר בפועל. הסיכון הגלום בעבר פלילי זה הוא ברור. לצד זאת, ראוי לציין כי מדובר בעבר פלילי ישן יחסית, וכי מאז ההרשעה הקודמת ועד התיק הנוכחי לא הורשע הנאשם בפלילים.

8. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח לתקופה ממשית (ראו והשוו: העונשים שאושרו ברע"פ 2742/13 עיסא נ' מדינת ישראל (28.4.2013); עפ"ג (י-ם) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (25.6.2013); עפ"ג (י-ם) 16957-03-12 סירחאן נ' מדינת ישראל (7.5.2012)). בנוסף, אטיל על הנאשם עונש של פסילת רישיון נהיגה ועונשים מותנים הצופים פני עתיד. אציין כי מאחר שאין טענה כי העבירות בוצעו תמורת כסף, ונוכח חילוט הרכב, אמנע מחיוב הנאשם בקנס כספי.

סוף דבר

9. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

ב. מאסר על-תנאי של 5 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 6 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה החל מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו או הצהרה מתאימה במזכירות בית-המשפט.

ד. פסילת רישיון נהיגה על-תנאי ל- 6 חודשים, אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ה. בהסכמת הצדדים, הרכב שנתפס יחולט.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.